

Arrest

nr. 252 155 van 2 april 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X

in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LAMARCHE
Rue Grande 84
5500 DINANT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X X, op 20 januari 2021 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 december 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat A. LAMARCHE en van advocaat M. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 oktober 2020 dienen de verzoekende partijen een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 8 december 2020 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 29.10.2020 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

S., V. (..) (RR:xxxxxxxxxx)

Geboren te Shpenadi op (..)1979

S., H. (..) (RR:xxxxxxxxxx)

Geboren te Nekoc op (..)1985

+ minderjarige kinderen:

S., D. (..), ° (..)2011

S., D. (..), ° (..)2015

Nationaliteit: Kosovo

Adres: (..) YVOIR

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor S., D. (..). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 07.12.2020 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat aangebrachte medische elementen niet konden worden weerhouden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Kosovo.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan de ouders van S.. D. (..) te willen overhandigen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat als een enig middel kan worden beschouwd betogen de verzoekende partijen als volgt:

“Overwegende dat verzoekers een eerste middel nemen van de schending van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikelen 2 en 3 van de wet van 21 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Dat vastgesteld dient te worden dat tegenpartij, die uitsluitend verwijst naar het advies van haar raadgevende geneesheer niet betwist dat de dochter van verzoekers aan een aandoening lijdt die een reëel risico voor haar leven of haar fysieke integriteit inhoudt.

Dat de aanvraag trouwens ontvankelijk werd verklaard.

Dat tegenpartij alleen van mening is dat de behandeling en de medische begeleiding die de dochter van verzoekers nodig heeft in haar land van herkomst beschikbaar en toegankelijk zijn en dat haar gezondheidstoestand haar niet belet om te reizen.

1. Dat tegenpartij om dit advies uit te brengen zich volledig grondt op het verslag van de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken die zelf naar de niet publieke databank MedCOI verwijst.

Dat dit een motivatie met dubbele verwijzing betreft.

Dat tegenpartij, die deze motivatie met verwijzing gebruikt, de verplichting tot uitdrukkelijke motivering betreffende haar beslissing schendt.

Dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in en arrest nr. 211 356 van 23 oktober 2018 (zaak 216 576/VII) immers eraan herinnert dat de motivering met verwijzing wordt aangenomen onder voorbehoud van naleving van drie voorwaarden

Ten eerste, moet het document waarnaar wordt verwezen naar behoren met reden omkleed worden.

Ten tweede : De inhoud van het document waarnaar verwezen wordt moet gekend zijn (document in bijlage gevoegd aan de bestuurshandeling of inhoud van het document gekopieerd in de bestuurshandeling) van de bestemming gelijktijdig aan de kennisname van de akte zelf.

Ten derde : de opsteller van de bestuurshandeling moet zich sluiten bij het in het document genomen standpunt waarnaar hij verwijst.

Dat in casu erkend moet worden dat de melding aanwezig in het advies van de ambtenaar-geneesheer bestaat uit het zeer gedeeltelijk duplicaat van uittreksels die aan partijen niet toestaan na te gaan waarnaar dit duplicaat verwijst.

Dat deze documenten (verzoeken MedCOI) bovendien niet toegankelijk zijn voor het publiek.

Dat, hoewel zij zich in het administratief dossier van verzoekers bevinden, dit voor haar tot een bijkomende moeilijkheid kan leiden gezien zij de toestemming moet vragen om haar administratief dossier te mogen raadplegen om hieraan toegang te krijgen en de relevante van de informatie die het bevat na te gaan.

Dat de motivering in het verslag van de arts niet volledig is en aan verzoekster, die geen enkele bevoegdheid op het geneeskundig gebied heeft, niet toestaat de redenering van de ambtenaar-geneesheer te verstaan.

Dat de motivering van de beslissing die ten aanzien van de dochter van verzoekers genomen werd hen dus niet toestaat de redenen te verstaan waarom de ambtenaar-geneesheer acht dat de behandeling in haar land van herkomst beschikbaar en toegankelijk is.

Dat tegenpartij bijgevolg niet aan de vereisten van de verplichting tot uitdrukkelijke motivering voldoet en zo artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen schendt.

2. *Dat tegenpartij van mening is dat de behandeling en de medische begeleiding die verzoekster nodig heeft in haar land van herkomst beschikbaar en toegankelijk zijn.*

Dat zij hier gewoon de toegang tot sommige artsen analyseert.

Dat zij de individuele situatie van de dochter van verzoekers niet onderzoekt, die in het verzoekschrift en door talrijke documenten nochtans gestaafd wordt.

Dat zo uit de verschillende ingediende getuigschriften blijkt dat haar gezondheidstoestand zodanig ernstig is, en dat de in Kosovo beschikbare technologie zoveel minder efficiënt is, dat de artsen die de dochter van verzoekers onderzochten aanraden dat de begeleiding buiten Kosovo zou gebeuren (zie verzoekschrift).

Dat deze elementen betreffende de bijzondere situatie van de dochter van verzoekers, die in het verzoekschrift duidelijk aangetoond zijn, door de arts van tegenpartij geenszins geanalyseerd worden.

Dat het immers niet volstaat dat een orthopedist in Kosovo uitoefent opdat de dokter van verzoekers naar behoren behandeld wordt.

De arts moet nog over de nodige vaardigheden beschikken en in het bezit van het nodige materiaal zijn om deze begeleiding te kunnen uitvoeren.

Dat uit de verschillende ingediende getuigschriften en het verzoekschrift duidelijk blijkt dat de geraadpleegde artsen van mening is dat dit niet het geval is.

Dat dit de reden is waarom verzoekers zich naar Kroatië begaven, na de bevoegde artsen in Kosovo geraadpleegd te hebben, alvorens in België te komen op het aanraden van de Kroatische artsen.

Dat tegenpartij geenszins verwijst naar de opmerkingen van de verschillende artsen die geraadpleegd werden.

Dat de arts van tegenpartij, die zich ertoe beperkt zijn beslissing in het algemeen te motiveren, zonder rekening te houden met de individuele situatie van de dochter van verzoekers, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

3. *Dat bovendien benadrukt dient te worden dat tegenpartij van mening is dat de behandeling en de medische begeleiding die de dochter van verzoekers nodig heeft in haar land van herkomst beschikbaar en toegankelijk zijn.*

Dat de documenten vermeld door de arts van tegenpartij een analyse verricht van de algemene situatie van de gezondheidszorgen in Kosovo.

Dat zij zo helemaal geen rekening heeft gehouden met documenten die verzoekers in hun aanvraag indiende.

Dat tegenpartij de redenen niet rechtvaardigt waarom zij besloot de documenten betreffende de analyse van het gezondheidzorgstelsel in Kosovo ingediend door verzoekers niet in acht te nemen.

Dat gezien tegenpartij geenszins rekening houdt met de verschillende documenten ingediend door verzoekers en deze afwijzing niet rechtvaardigt, zij de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Dat vastgesteld dient te worden dat tegenpartij haar beslissing niet motiveerde ten opzichte van de specifieke situatie van de dochter van de verzoekers, en dat zij zo de in het middel beoogde beschikkingen schendt.”

2.2. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet, en naar het advies van de arts-adviseur die de medische elementen die voor het kind van de verzoekende partijen werden aangevoerd heeft onderzocht en daarbij concludeerde dat er medisch gezien geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer naar Kosovo omdat de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo. Derhalve, zo besluit de verwerende partij in de bestreden beslissing, kan uit het voorgelegde medische dossier niet worden afgeleid dat het kind lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit en evenmin dat het kind lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar het kind gewoonlijk verblijft. Uit deze motieven blijkt dat de verwerende partij zich bij het nemen van de bestreden beslissing volledig gesteund heeft op het advies van de arts-adviseur, dat moet worden beschouwd als integraal deel uitmakend van de bestreden beslissing.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partijen betwisten niet dat zij in het bezit werd gesteld van het advies van de arts-adviseur. Verder stelt de Raad, in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden, vast dat het advies van de arts-adviseur omstandig gemotiveerd is en dat daarin ook de bronnen van de MedCOI-databank deels werden opgenomen inzake het beschikbaarheidsonderzoek. Zoals duidelijk blijkt worden de bronnen uit de niet-publieke databank MedCOI minstens deels weergegeven in het advies en wordt de informatie uit deze bronnen minstens samengevat, met name welke medische zorgen beschikbaar zijn voor het kind in Kosovo. Daarenboven kunnen de niet-publieke bronnen geraadpleegd worden in het administratief dossier.

Wat betreft het toegankelijkheidsonderzoek heeft de arts-adviseur uitvoerig gemotiveerd waarom de benodigde medische zorgen in Kosovo toegankelijk zijn en heeft de arts-adviseur daarbij verwezen naar bronnen die zich in het administratief dossier bevinden.

Aan de door de formele motiveringsplicht gestelde vereisten voor een motivering door verwijzing is voldaan vermits de concrete inhoud van de (niet openbaar beschikbare) informatie in het advies van de arts-adviseur is opgenomen (cfr. RvS nr. 13.148 van 25 januari 2019).

Verzoekende partijen tonen met hun betoog geenszins aan dat de bestreden beslissing, samen gelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht. Verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat zij, zonder inzage in het administratief dossier, zich niet adequaat zouden kunnen verdedigen tegen de bestreden beslissing nu uit het advies, waarvan zij kennis hebben, duidelijk de motieven blijken die aanleiding hebben gegeven tot de vaststelling dat de benodigde medische zorgen voor het kind in Kosovo beschikbaar en toegankelijk zijn.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en artikel 62 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar de verzoekende partijen inhoudelijke argumenten ontwikkelen tegen de bestreden beslissing, voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te

gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.4. De aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht wordt onderzocht in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde kan worden aangevraagd door *“(d)e in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.”*

Het medisch advies van de arts-adviseur van 7 december 2020 in hoofde van het kind van verzoekende partijen vermeldt het volgende:

“NAAM: S., D. (..) (R.R.: xxxxxxxxxx)

Vrouwelijk

nationaliteit: Kosovo

geboren te Prishtina op (..)2011

adres: (..) YVOIR

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 29-10-2020.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

Standaard medisch getuigschrift d.d. 7-10-2020 van Dr. Hariga orthopedist met de volgende informatie:

o Verwijzing naar bijgevoegde attesten

o Als behandeling wordt kinesitherapie en orthopedische schoenen vermeld

- Consultatie 19-9-2019 voor second opinion orthopedie. Voorgeschiedenis van osteomyelitis linker heup met volledige necrose van de kop in de neonatale periode. Verschillende ingrepen in het verleden in het thuisland. Actuele vraag naar mogelijkheid tot verder heelkundige therapie. Besluit: er is actueel geen chirurgische oplossing. Op latere termijn, wanneer ze volgroeid is kan verder correctieve heelkunde overwogen worden. Voorstel kine en aangepast schoeisel

Raadpleging orthopedie 23-7-2020: stabiele toestand met aangepast schoeisel. Intensifiëring van de kine en verdere radiologische opvolging

Standaard medisch getuigschrift d.d. 2-10-2020 van Dr. Mostaert, pediater, met de volgende informatie:

o Zuurstoftekort bij geboorte met neonatale infectie

o Actueel gevolgen van osteomyelitis van de heup met totale destructie, scoliose, autisme spectrum stoornis met achterstand in taal, dyspraxie met nood aan aangepast onderwijs o Voornaamste therapie: orthoses

o Speciale scholing begeleiding psychologisch en logopedie Voorschrift kinesitherapie, orthopedische schoenen RX bekken, wervelzuil lengtemeting, d.d. 19-9-2019

- CT linker heup d.d. 23-10-2019

Psychologisch bilan/ diagnose van Asperger in Kosovo. Actueel diagnose van autisme spectrum stoornis met licht intellectueel deficit en afwezigheid van gedragsstoornissen

- Consultatie ontwikkelingsstoornissen d.d. 10-3-2020: bevestiging ASS Bilan kinesitherapie juni 2020: beperking fijne motoriek Consultatie ontwikkelingsstoornissen 1-7-2020

- RX bekken en wervelzuil d.d. 23-7-2020: scoliose

- Attest d.d.? gebaseerd op een attest d.d. 8-4-2013: de noodzakelijke zorgen kunnen niet toegediend worden in Kosovo Attesten vanuit het thuisland:

- Standaard medisch getuigschrift d.d. 8-8-2019 van Fr. Vanderguchten, orthopedist, met de volgende informatie:

o Deficiëntie van de linker femurkop met multipele ingrepen o Zware handicap

Consultatie orthopedie 3-10-2019: uitgebreide beschrijving van de problematiek

- Vertaling vanuit Albanees: aanvraag voor speciale begeleiding (gratis)

- Albanees document

- Psychologische rapport vanuit thuisland: mentale achterstand

- Albanees origineel

- Psychologisch rapport 6-1-2015:

- Psychologische testen 8-3-2016:

- Origineel vanuit het thuisland

In samenvatting kunnen we het volgende stellen:

- Het betreft hier een meisje van heden 9 jaar afkomstig uit Kosovo
- De problemen beginnen reeds in de neonatale periode met zuurstoftekort bij de geboorte, een neonatale infectie met nood aan intensieve ondersteuning (beademing) resulterend in 2 te onderscheiden problemen:
- Als eerste weerhouden we de osteomyelitis van de linker heup met reeds verschillende ingrepen in het thuisland, actueel resulterend in een scheefstand van de wervelkolom, een immobiliteit van de heup en een zwaar gestoord gaspatroon. Extensieve orthopedische observatie toonde aan dat heden geen chirurgische optie mogelijk is. De enige therapie is intensieve kinesitherapie en aanpassen van het schoeisel. Mogelijks is correctie op volwassen leeftijd mogelijk
- Het tweede probleem is de psychologische achterstand, reeds gediagnosticeerd als autisme spectrum stoornis in het thuisland, met aldaar opvolging en voorschrift voor een speciale school. Actueel is logopedie, kinesitherapie voor de fijne motoriek, psychologische ondersteuning en speciale scholing aangewezen
- Medicamenteuze ondersteuning is niet nodig - Opvolging door een orthopedist met radiologische controles is aangewezen
- Een tegenindicatie tot reizen omwille van medische redenen is niet weerhouden.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :

- Aanvraag Medcoi van 30-11-2020 met het unieke referentienummer 14242

Availability of medical treatment

Source BMA 14242

Information Provider Local doctor

Priority Normal (14 days)

Request Sent 18/11/2020

Response Received 30/11/2020

Orthopedische opvolging/kinesistherapie/hulpmiddelen:

Opmerking: het niet beschikbaar zijn van verschillende specialisme toegespitst op kinderen zoals een kinderorthopedist impliceert niet dat de zorg niet beschikbaar is. Deze opsplitsing is typisch voor landen met een overaanbod van artsen zoals België. Voor enkele jaren bestond dit evenmin in België en werd kwaliteitsvolle zorg verleend.

Inpatient treatment by an orthopedist/orthopedic surgeon available

Outpatient treatment and follow up by an orthopedist/orthopedic surgeon available

Inpatient treatment by a physical therapist available

Outpatient treatment and follow up by a physical therapist available

Medical devices orthopedics: orthopedic shoes available

Mogelijks voor de toekomst:

Surgery: specifically orthopedic surgery; hip replacement available

Orthopedic surgery: scoliosis surgery available

Ondersteuning in kader van autismespectrumstoornis:

Inpatient treatment by a physical therapist: available

Outpatient treatment and follow up by a physical therapist available

Inpatient treatment by a child psychologist available

Outpatient treatment and follow up by a child psychologist available

Outpatient treatment and follow up by a pediatric psychiatrist available

Outpatient treatment and follow up by a pediatric psychiatrist available

Outpatient treatment and follow up by a speech therapist available

Inpatient treatment by an occupational therapist available

Outpatient treatment and follow up by an occupational therapist available

Speciale scholing wordt niet weerhouden vermits dit geen medische zorg is: verwijzend naar 2235507 dd. 2-7-2019

Buitengewoon onderwijs geen medisch element

Waar verzoekende partijen hekelen dat geen rekening werd gehouden met de afwezigheid van buitengewoon onderwijs, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat verzoekende partijen de voorgehouden afwezigheid niet aantonen, dit niet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort die medische elementen dient te beoordelen in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Waar de arts-adviseur motiveert dat de 'speciale school' niet kan weerhouden worden als medische nood is deze vaststelling niet kennelijk onredelijk aangezien de 'speciale school' niet behoort tot de noodzakelijke medische behandeling van hun zoon en de verzorging op school

eerder een sociale maatregel is. De arts-adviseur stelt bijgevolg vast dat de 'verzorging op school' buiten de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de volledige opvolging op gebied van het orthopedisch probleem door orthopedisten en kinesisttherapeuten verzekerd is, eveneens de mogelijke interventies voor de toekomst zij mogelijk en beschikbaar in Kosovo. Orthopedische schoenen zijn ook beschikbaar. In kader van ontwikkelingsstoornis is multidisciplinaire opvolging door psychiaters, kinderpsychologen, kinesisttherapeuten, logopedisten, ergotherapeuten beschikbaar.

Vanuit het standpunt van medische zorg en opvolging is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar het thuisland Kosovo.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privésysteem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds ... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

De Kosovaarse gezondheidszorg kent een driedelige structuur, met een publiek, een privaat en een publiek-privaat luik. Het publieke gezondheidssysteem heeft op haar beurt drie niveaus, namelijk primaire zorg en (georganiseerd op gemeentelijk niveau, secundaire zorgen en tertiaire zorgen (georganiseerd door de centrale overheid). De gezondheidsdiensten aangeboden in publieke instellingen zijn kosteloos en gedekt door het overheidsbudget. Wel wordt er een kleine bijdrage gevraagd maar deze verplichting valt weg voor bepaalde groepen (kinderen, sociaal kwetsbare personen zoals betrokkene, gevangenen,...) Betrokkene is 9 jaar oud en valt dus onder deze categorie mensen. Betrokkenen zijn afkomstig uit Pristina. In Pristina zijn het UCCK gevestigd, het grootste ziekenhuis waar alle zorgen aanwezig zijn, en voor patiënten jonger dan 18 jaar sowieso kosteloos. Er is ook geen enkele indicatie dat de beide ouders van betrokkene niet terecht zouden kunnen op de arbeidsmarkt in het land van herkomst. In die hoedanigheid kunnen zij dan ook zelf instaan voor wat betreft eventuele kosten die alsnog gepaard zouden gaan bij de noodzakelijk geachte zorgen voor hun dochter. Overigens blijkt uit het administratief van de ouders van betrokkene dat er nog veel familie, onder meer 8 ooms en 4 tantes van betrokkene, in het land van herkomst verblijven. Dit veronderstelt toch de aanwezigheid van een familiaal, sociaal netwerk, waarop betrokkene, haar ouders en zus eventueel kunnen terugvallen voor (tijdelijke) hulp en/of opvang.

De advocaat van betrokkene verwijst naar enkele artikels (onder meer met betrekking de mogelijkheid tot onderwijs) alsook een attest dat betrokkene hier school loopt. Uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat de nodige zorgen niet beschikbaar of toegankelijk zouden zijn eens teruggekeerd naar het land van herkomst. Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren. Het staat betrokkene vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te krijgen voor een terugreis. Ook beschikt het IOM over een re-integratiefonds dat als doe heeft duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomens-genererende activiteiten. Re-integratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de aandoening bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Kosovo.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, (Kosovo)."

2.5. De Raad ziet hoegenaamd niet in hoe de verzoekende partijen, na lezing van voormeld uitgebreid advies, tot de bevinding kunnen komen dat de individuele situatie van hun kind niet is onderzocht. Zoals duidelijk blijkt uit het advies van de arts-adviseur heeft deze alle door de verzoekende partijen voorgelegde medische stukken inzake hun kind in ogenschouw genomen. De arts-adviseur stelt daarbij vast dat het om een 9-jarig meisje gaat dat twee problemen heeft:

- enerzijds osteomyelitis van de linker heup waarvoor thans enkel intensieve kinesitherapie de enige therapie is alsook aanpassing van het schoeisel. Op volwassen leeftijd is mogelijk correctie mogelijk.

- anderzijds lijdt het kind aan psychologische achterstand, gediagnosticeerd als autisme spectrum stoornis waarvoor actueel logopedie, kinesitherapie voor fijne motoriek, psychologische ondersteuning en speciale scholing is aangewezen.

De arts-adviseur stelt op grond hiervan vast dat er geen medicamenteuze ondersteuning nodig is, dat er geen tegenindicatie tot reizen is en dat *“de volledige opvolging op gebied van het orthopedisch probleem door orthopedisten en kinesisttherapeuten verzekerd is, eveneens de mogelijke interventies voor de toekomst zij mogelijk en beschikbaar in Kosovo. Orthopedische schoenen zijn ook beschikbaar. In kader van ontwikkelingsstoornis is multidisciplinaire opvolging door psychiaters, kinderpsychologen, kinesisttherapeuten, logopedisten, ergotherapeuten beschikbaar.”*

Verzoekende partijen maken met hun kritiek niet aannemelijk dat de arts-adviseur, die op grond van objectieve bronnen tot de vaststelling is gekomen dat de specifieke medische zorgen die het kind behoeft beschikbaar zijn in Kosovo.

2.6. Verzoekende partijen lijken er met hun betoog dat de *“in Kosovo beschikbare technologie zoveel minder efficiënt is”* van uit te gaan dat de beschikbare medische zorgen in Kosovo van hetzelfde kwalitatieve niveau moeten zijn als de zorgen in België, zo niet moet hun aanvraag gegrond verklaard worden, maar zij kunnen hierin niet gevolgd worden. De door verwerende partij aangestelde arts-adviseur dient geenszins na te gaan of een vreemdeling die verzoekt om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd, kan genieten van een medische zorgverstrekking of opvolging die van een zelfde kwalitatief niveau is als dat in België of even snel en eenvoudig als dat het geval is in België kan opgestart worden, doch slechts of een adequate behandeling beschikbaar en toegankelijk is. De Raad merkt op dat de arts-adviseur vaststelde dat dit in voorliggende zaak het geval is. De arts-adviseur heeft, met verwijzing naar bronnenmateriaal, duidelijk uiteengezet dat het kind van verzoekende partijen kan reizen en in Kosovo kan beschikken over de nodige zorgen en opvolging door artsen en therapeuten met de vereiste specialisaties. Hij heeft dan ook de in artikel 9ter van de vreemdelingenwet bepaalde criteria in acht genomen.

Verzoekende partijen tonen met hun betoog geenszins aan dat de in Kosovo beschikbare artsen en therapeuten hun dochter niet adequaat kunnen opvolgen en behandelen. Het loutere feit dat twee geraadpleegde artsen in Kosovo van mening zijn dat zij het kind niet adequaat kunnen behandelen kan geen afbreuk doen aan de objectieve informatie waarop de arts-adviseur zich beroept en waaruit wel degelijk blijkt dat het kind in Kosovo terecht kan voor de door haar benodigde zorgen en dit op een adequate wijze. Gelet op de objectieve informatie waarop de arts-adviseur zich steunt waaruit wel degelijk blijkt dat het kind in Kosovo terecht kan voor de benodigde medische zorgen, ziet de Raad ook niet in waarom de arts-adviseur nog meer specifiek zou moeten motiveren aangaande de niet door objectieve informatie onderbouwde persoonlijke mening van twee artsen in Kosovo.

2.7. Zoals voorts duidelijk blijkt heeft de arts-adviseur aangaande de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen er duidelijk op gewezen dat de gezondheidszorgen in publieke instellingen kosteloos zijn en gedekt zijn door het overheidsbudget. De arts-adviseur wijst er nog meer specifiek op dat verzoekende partijen afkomstig zijn van Pristina en dat daar het UCCK gevestigd is hetgeen het grootste ziekenhuis is waar alle zorgen aanwezig zijn en de medische zorgen voor kinderen sowieso gratis is. Verder blijkt ook dat verzoekende partijen kunnen werken en dat zij een ruim familiaal netwerk hebben in Kosovo waarop zij eventueel indien nodig kunnen terugvallen. Verder kunnen verzoekende partijen ook beroep doen op IOM met het oog op vlotte re-integratie.

Inderdaad blijkt uit de door de arts-adviseur gehanteerde informatie (MedCOI, BMA 14242 van 30 november 2020) dat specifiek inzake de medische situatie van het kind de vraag werd gesteld of de noodzakelijke medische zorgen in Kosovo beschikbaar zijn. Uit het antwoord blijkt onomstotelijk dat orthopedische hulpmiddelen waaronder orthopedisch schoeisel, alsook opvolging en behandeling door orthopedisten, orthopedisch chirurgen, kinesisten, kinderpsychologen, kinderpsychiaters, logopedisten en ergotherapeuten, beschikbaar is in ondermeer het UCCK. Het UCCK betreft een publiek ziekenhuis

zodat – zoals de arts-adviseur correct weergeeft – de medische zorgen aldaar gratis zijn voor kinderen onder de achttien jaar (zie BDA-20201015-XK-7366, 2020, p. 3).

Verzoekende partijen laten na deze bevindingen van de arts-adviseur, gesteund op objectieve informatie, op concrete wijze te weerleggen. Met hun betoog dat *“geen rekening werd gehouden met documenten die (zij) in hun aanvraag indiende”* en dat *“tegenpartij de redenen niet rechtvaardigt waarom zij besloot de documenten betreffende de analyse van het gezondheidszorgstelsel in Kosovo ingediend door verzoekers niet in acht te nemen”* tonen verzoekende partijen hoegenaamd niet aan dat de bevindingen van de arts-adviseur incorrect zijn. Uit hun aanvraag blijkt dat verzoekende partijen citaten opnemen die hoofdzakelijk gaan over de marginalisatie van kinderen met een beperking in de Kosovaarse samenleving, maar daarmee tonen zij geenszins aan dat hun kind in Kosovo niet kan genieten van de benodigde medische zorgen. De Raad wijst er daarbij op dat de taak van de arts-adviseur in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zich ertoe strekt vast te stellen, wanneer blijkt dat bepaalde medische zorgen noodzakelijk zijn, of de vreemdeling kan beschikken en toegang heeft tot deze zorgen in het herkomstland en dit op adequate wijze. Het betoog dat de Kosovaarse samenleving afkerig staat tegenover kinderen met een beperking heeft met dit onderzoek geen uitstaans aangezien de maatschappelijke opinie niet maakt dat de benodigde medische zorgen voor het kind in Kosovo niet beschikbaar en toegankelijk zouden zijn.

Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen nog een stuk neer – samen met vertaling – waaruit volgens hen blijkt dat de benodigde medische zorgen niet adequaat aanwezig zijn omdat uit dit stuk blijkt dat twee artsen van het Amerikaans hospitaal veroordeeld werden voor onethische praktijken. De Raad wijst er evenwel op dat noch de vreemdelingenwet, noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet in de mogelijkheid om ter terechtzitting nieuwe stukken neer te leggen indien de Raad als annulatierechter optreedt. Aangezien het ter terechtzitting neergelegde document geen reglementair voorzien procedurestuk is en gelet op de rechten van de verdediging, dient het uit de debatten te worden geweerd (RvS 20 december 2001, nr. 102.154; RvS 16 mei 2006, nr. 158.863). Dit alles nog daargelaten de vaststelling dat dit stuk het Amerikaans hospitaal betreft, terwijl blijkt dat alle medische zorgen voor het kind beschikbaar en toegankelijk zijn in het UCK, en bovendien, uit het loutere feit dat twee artsen werden veroordeeld bezwaarlijk kan afgeleid worden dat het ganse medische systeem in Kosovo inadequaat is.

Verder blijkt dat wat betreft de scholarisatie van het kind, de arts-adviseur erop gewezen heeft dat: *“Speciale scholing wordt niet weerhouden vermits dit geen medische zorg is: verwijzend naar 2235507 dd. 2-7-2019*

Buitengewoon onderwijs geen medisch element

Waar verzoekende partijen hekelen dat geen rekening werd gehouden met de afwezigheid van buitengewoon onderwijs, merkt de Raad op dat, naast de vaststelling dat verzoekende partijen de voorgehouden afwezigheid niet aantonen, dit niet tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer behoort die medische elementen dient te beoordelen in het kader van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Waar de arts-adviseur motiveert dat de ‘speciale school’ niet kan weerhouden worden als medische nood is deze vaststelling niet kennelijk onredelijk aangezien de ‘speciale school’ niet behoort tot de noodzakelijke medische behandeling van hun zoon en de verzorging op school eerder een sociale maatregel is. De arts-adviseur stelt bijgevolg vast dat de ‘verzorging op school’ buiten de criteria van artikel 9ter van de vreemdelingenwet valt.” Verzoekende partijen laten na deze bevinding van de arts-adviseur op concrete wijze te weerleggen. Daarenboven wijst de Raad erop dat uit de door de arts-adviseur gehanteerde informatie – MedCOI-BMA 14242 – blijkt dat er geen speciaal onderwijs in Kosovo aanwezig is maar dat kinderen met beperkingen geïntegreerd worden in de gewone scholen en dat in sommige specifieke klassen men tracht ze zoveel als mogelijk te integreren. Verder blijkt dat er begeleidend schooltransport voor hen bestaat alsook andere diensten. Deze informatie wordt geenszins weerlegd door de verzoekende partijen waar zij verwijzen naar algemene informatie. Zo blijkt ook uit de door hen opgenomen citaten dat kinderen met een beperking in Kosovo les volgen in gewone scholen zodat geenszins kan gesteld worden dat het kind van verzoekende partijen niet naar school zou kunnen. Dit alles nog daargelaten de vaststelling dat – zoals de arts-adviseur heeft opgemerkt – de scholing geen medisch element betreft.

De Raad volgt de arts-adviseur dan ook waar deze stelt: *“De advocaat van betrokkene verwijst naar enkele artikels (onder meer met betrekking de mogelijkheid tot onderwijs) alsook een attest dat betrokkene hier school loopt. Uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat de nodige zorgen niet*

beschikbaar of toegankelijk zouden zijn eens teruggekeerd naar het land van herkomst. Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren.”

2.8. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee april tweeduizend eenentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER